

Список использованных источников

1. Шмарловская Г. А. Инвестиционный климат Республики Беларусь и стратегия привлечения иностранных инвестиций/ Шмарловская Г. А., Петрушкевич Е.Н.// Банковское дело. – 2012. – с.35-57.
2. Статистический бюллетень № 1 (199) [Электронный ресурс] // Официальный сайт Национального банка Республики Беларусь – Режим доступа:http://www.nbrb.by/publications/bulletin/Stat_Bulletin_2016_01.pdf. – Дата доступа: 17.03.2017.
3. Направления развития инвестиционной деятельности в Республике Беларусь [Электронный ресурс]// Официальный сайт Академии управления при Президенте Республики Беларусь – Режим доступа: http://www.pac.by/dfiles/001121_473846_abuhovich4.pdf. - Дата доступа: 17. 03. 2017.

Дубок Анна

студентка

Овчарик Зоряна

к.е.н., доцент

ВП НУБіП України «Ніжинський агротехнічний інститут»

м.Ніжин

Україна

ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ ОПЕРАЦІЙНИХ ВИТРАТ

Операційні витрати, які не відносять на собівартість сільськогосподарських робіт, мають важливе значення на кожному підприємстві. До адміністративних витрат належать витрати на управління підприємством: загальні корпоративні витрати; витрати на службові відрядження й утримання апарату управління підприємством та іншого адміністративного персоналу; витрати на утримання основних засобів і необоротних активів адміністративного призначення; винагороди за професійні послуги; витрати на зв'язок; витрати на розв'язання судових спорів; податки, збори та інші передбачені законодавством обов'язкові платежі; плата за розрахунково-касове обслуговування та інші послуги банків; інші витрати адміністративного призначення.

Витрати на збут включають витрати, пов'язані з реалізацією (збутом) продукції (товарів, робіт, послуг): витрати пакувальних матеріалів для затарювання готової продукції на складах; витрати на ремонт тари для зберігання продукції; оплата праці та комісійні винагороди продавцям, торговим агентам і працівникам підрозділів, що забезпечують збут; витрати на рекламу й дослідження ринку (маркетинг); витрати на передпродажну підготовку товарів; витрати на відрядження працівників, зайнятих збутом; витрати на утримання необоротних активів, пов'язаних зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг; витрати на транспортування, перевалку і страхування готової продукції (товарів), транспортно-експедиційні та інші послуги; витрати

на гарантійний ремонт і гарантійне обслуговування; інші витрати, пов'язані зі збутом продукції, товарів, робіт, послуг.

Таблиця 1

Визначення сучасними вченими поняття «адміністративні витрати»

№	Автор	Суть досліджуваного питання
1.	Бутинець Ф.Ф. [2]	<u>Адміністративними</u> є витрати, пов'язані з обслуговуванням виробництва й управлінням ним у масштабі всього підприємства.
2.	Волкова І.А. [5]	Адміністративні витрати - це витрати, які здійснюються підприємством незалежно від його бажання та не приносять безпосереднього ефекту, і тільки утримують підприємство на необхідному рівні функціонування.
3.	Гарасим П.М. [6]	Адміністративні витрати – це елемент інших витрат підприємства, та повинен або ж включатися у собівартість виготовлених товарів, або ж пропорційно розподілятися.
4.	Гура Н.О. [7]	Адміністративні витрати – складова витрат підприємства, основна мета здійснення яких – забезпечення стабільного функціонування процесу виробництва та підприємства в цілому.
5.	Загородній А.Г. [3]	Адміністративні витрати – це такі витрати, які пов'язані із забезпеченням основної інфраструктури виробничої діяльності підприємства та не гарантують отримання вигод від їх здійснення у майбутньому.
6.	Іванюта П.В. [10]	Адміністративні витрати – затрати суб'єкта господарювання на оплату праці персоналу, який безпосередньо незайнятий у процесі виробництва та інші загальні витрати, які не відносяться до загальновиробничих витрат.
7.	Маренич Т.Г. [11]	Адміністративні витрати - це вся сукупність певних затрат підприємства, які спрямовуються на вирішення загальногосподарських питань, в тому числі транспорт, зв'язок, податкові платежі, обслуговування поточного рахунку в банку та інші затрати.
8.	Скирпан О.П. [14]	Адміністративні витрати – сукупність витрачених коштів підприємства на забезпечення належного зв'язку піж підрозділами, оплати відряджень працівникам, розгляд судових спорів.
9.	Сопко В.В. [15]	Адміністративні витрати - це загальногосподарські затрати, які пов'язані з управлінням та обслуговуванням підприємства.
10.	Сук Л.К. [16]	Адміністративні витрати – це витрати на обслуговування виробничої діяльності підприємства, які потребують подальшого розподілу за аналогією до загальновиробничих витрат.

Спостерігаємо з визначень, наведених в таблиці, більшість авторів визначають адміністративні витрати як витрати, пов'язані з обслуговуванням виробництва.

На нашу думку, адміністративні витрати – це сукупність усіх витрат підприємства, які не можна прямо віднести на виробництво, але які є необхідними, оскільки без них неможливе здійснення діяльності. Тобто ми погоджуємось із твердженнями Бутинця Ф.Ф., Сук Л.К., Волкова І.А.

Вчені не мають спільної думки і щодо визначення понять «збут» та «витрати на збут». Ф.Ф.Бутинець [1] оцінює збут як процес передачі виготовленого товару, а М.С. Пушкар [13] як процес, який визначається принципом виробляти лише те, що знаходить попит у споживача. В.М. Власов [4] бачить збут як систему комплексу заходів, що здійснюються після виходу продукції з підприємства. Й.Я. Даньків та М.Я. Остап'юк [8] вважають, що збут є завершальною стадією кругообігу засобів, а на думку П.С. Зав'ялова і В.Е. Демідова [9] збут – фінальна стадія – прямий контакт продавця і споживача. Н.М. Ткаченко [17], Ю. М. Осипов [12] сприймають зміст понять «реалізація» і «збут» товарів, як аналогічні.

На нашу думку варто виділити такі стадії збуту: підготовча – підготовка договору на збут та інші підготовчі процедури; основна – власне сам збут; завершальна – проведення усіх розрахункових операцій, пов'язаних зі збутом.

Список використаних джерел

1. Бутинець Ф.Ф. Бухгалтерський облік в торгівлі: [навч. посіб.] / Ф.Ф.Бутинець, Н.М.Малюга – Житомир: ПП Рута, 2012. – 576 с.
2. Бутинець Ф.Ф. Теорія бухгалтерського обліку: Підручник. – 3-е вид., доп. і перероб. - Житомир: ЖІТІ, 2011. – 440 с.
3. Бухгалтерський облік: Основи теорії та практики: Підручник. – /Загородній А.Г., Партин Г.О. – К., 2015. – 422 с.
4. Власов В.М. Финансовый учет: [науч. пособ.] / В.М.Власов – М.: ЮНИТИ, 2015. – 285 с.
5. Волкова І.А.Фінансовий облік: Навчальний посібник. - К.: Центр учбової літератури, 2013. - 228 с.
6. Гарасим П.М., Хомин П.Я. Бухгалтерський облік за журнальною формою рахівництва: Навчальний посібник. – Тернопіль: Астон, 2013.– 296 с.
7. Гура Н.О. Облік у житлово-комунальному господарстві: теорія і практика.:**Навч. посіб.** - К.: Знання, 2014. - 351 с.
8. Даньків Й.Я. Бухгалтерський облік: [підруч.] / Й.Я.Даньків, М.Я.Остап'юк., - К: Знання, 2014. – 469 с.
9. Зав'ялов С. Формула успеха: маркетинг / П.С.Зав'ялов, В.Е.Демидов - [2-е изд., перераб. и доп.]. - М.: Междунар. отношения, 2013. - 320 с.
10. Іванюта П.В. Внутрішньогосподарський (управлінський) облік у виробничих підрозділах сільськогосподарських господарюючих суб'єктів: навч.посіб. / П.В. Іванюта. - К.: Центр навч. літератури, 2013. - 362с.
11. Маренич Т.Г. Бухгалтерський облік в агроформуваннях. Підручник / за ред. В .Я. Амбросова. - 2-е видання, доповнене і перероблене. К.: ВД „Професіонал”, 2015. - 896с.

12. Осипов Ю.М. Философ хозяйства : [моногр.] / Ю.М. Осипов. – М.: Изд-во Моск. ун-та, 2015. – 240 с
13. Пушкар М.С. Фінансовий облік: [підруч.] / М.С. Пушкар. – Тернопіль: Карт-бланш, 2012. – 628 с.
14. Скирпан О.П. Фінансовий облік: [навч. посіб.] / О.П.Скирпан, М.С.Палюх – Т: ТНЕУ, 2014. – 407 с.
15. Сопко В. В. Бухгалтерський облік: навч. посібн. / В. В. Сопко. - 3-тевид., перероб. і доп. - К: КНЕУ, 2013. - 578 с.
16. Сук Л.К. Облік витрат, що підлягають розподілу / П. Сук // Бухгалтерія в сільському господарстві. - 2015. - № 12. - 8-14 с.
17. Ткаченко Н.М. Бухгалтерський фінансовий облік на підприємствах України: [підруч.] / Н.М. Ткаченко. - Київ: А.С.К., 2013. - 784 с.

Дуляба Наталія

к.е.н., доцент

Національний університет «Львівська політехніка»

м. Львів

Україна

РЕФОРМУВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОГО ВИРОБНИЦТВА ЯК ОСНОВА СТАБІЛІЗАЦІЇ ГРОШОВО-БАНКІВСЬКОЇ СИСТЕМИ В УКРАЇНІ

Затяжна економічна криза в Україні з однієї сторони є відображенням незадовільної грошово-кредитної політики держави, з іншої, суттєво вплинула на стан її банківської системи. З початку 2014 року до початку 2017 року українська національна валюта знецінилась у понад 3 рази, а кількість банків у банківській системі України скоротилась на 80 одиниць, тобто практично удвічі[1].

Численні валютні запозичення лише тимчасово полегшують економічну ситуацію в країні, фінансують переважно забезпечення соціальних гарантій держави, і зовсім не стимулюють розвиток національної економіки. Разом з тим, саме розвиток національного виробника є запорукою подолання економічної кризи, формування міцної національної економіки, забезпечення її стійкого розвитку.

Українське промислове виробництво в сучасних умовах опинилось в дуже складному становищі: засилля якісної та/або дешевої іноземної продукції створює складні конкурентні умови на внутрішньому ринку та суттєві перешкоди виходу на зовнішній ринок; відсутність фінансової підтримки зі сторони держави та слабка зацікавленість приватних інвесторів; постійне зниження національної валюти перешкоджає отриманню якісної сировини з-за кордону через її постійне, і, іноді, невиправдане здорожчання.

Найбільш гострою проблемою для вітчизняних товаровиробників є слабка конкурентоспроможність вітчизняної продукції порівняно із більш дешевою та